

Vilém Pelikán (1876 - 1954)

Obec Lipová na Dražanské vrchovině

Vilém Pelikán

28. 5. 1876 – 22. 2. 1954

Bratr kazatel Vilém Pelikán se narodil v Kunštátě u Boskovic Jindřichu Pelikánovi a Rozalii, rozené Dvořákové, kteří byli členové Svobodné reformované církve evangelické.

Když dospěl, odstěhoval se do Miroslavi u Pohořelic, kde si zařídil barvířskou dílnu. Časem vyráběl a prodával i látkové výrobky. Jeho inzeráty na prodej zboží vycházely v českobratrském časopise Betanie.

Ročník XXV.

V BRNĚ, 1. října 1907.

Číslo 28.

BETANIE.

ČASOPIS VĚNOVANÝ K PROBOUZENÍ A PĚSTOVÁNÍ DUCHOVNÍHO ŽIVOTA.

— Vychází —
3krát za měsíc.
Předplatitelé obdrží
knihu :
„Pomůcku k rozjímání
slova Božího.“
Redakce a administrace
v Brně
Josefov čís. 36.

Předplácí se celoročně
pro :
Rakousko . . 4 koruny
Německo . . 4 marky
Ameriku . . . 1 1/4 doll.
Rusko 2 1/4 rubl.
Odběratelé toliko
prvního čísla v měsíci
platí roč. K 1.50

V podstatném svornost, v nepodstatném volnost, ve všem láska.

Časopis Svobodné reformované církve evangelické Betanie

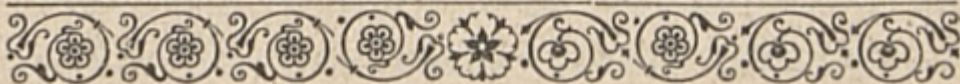
Modrotisky

silné i levnější, úplně stálobarevné, též po obou stranách tištěné, kapesníky, zástěry s okrajem i šité, kanafasy lněné i bavlněné, štruksy čili cajky na mužské obleky nabízí

Vilém Pelikán, barvíř
v Miroslavi na Moravě.

Vzorky na požádání zašle franko.

(Redakce t. br. mileráda odporučuje.)

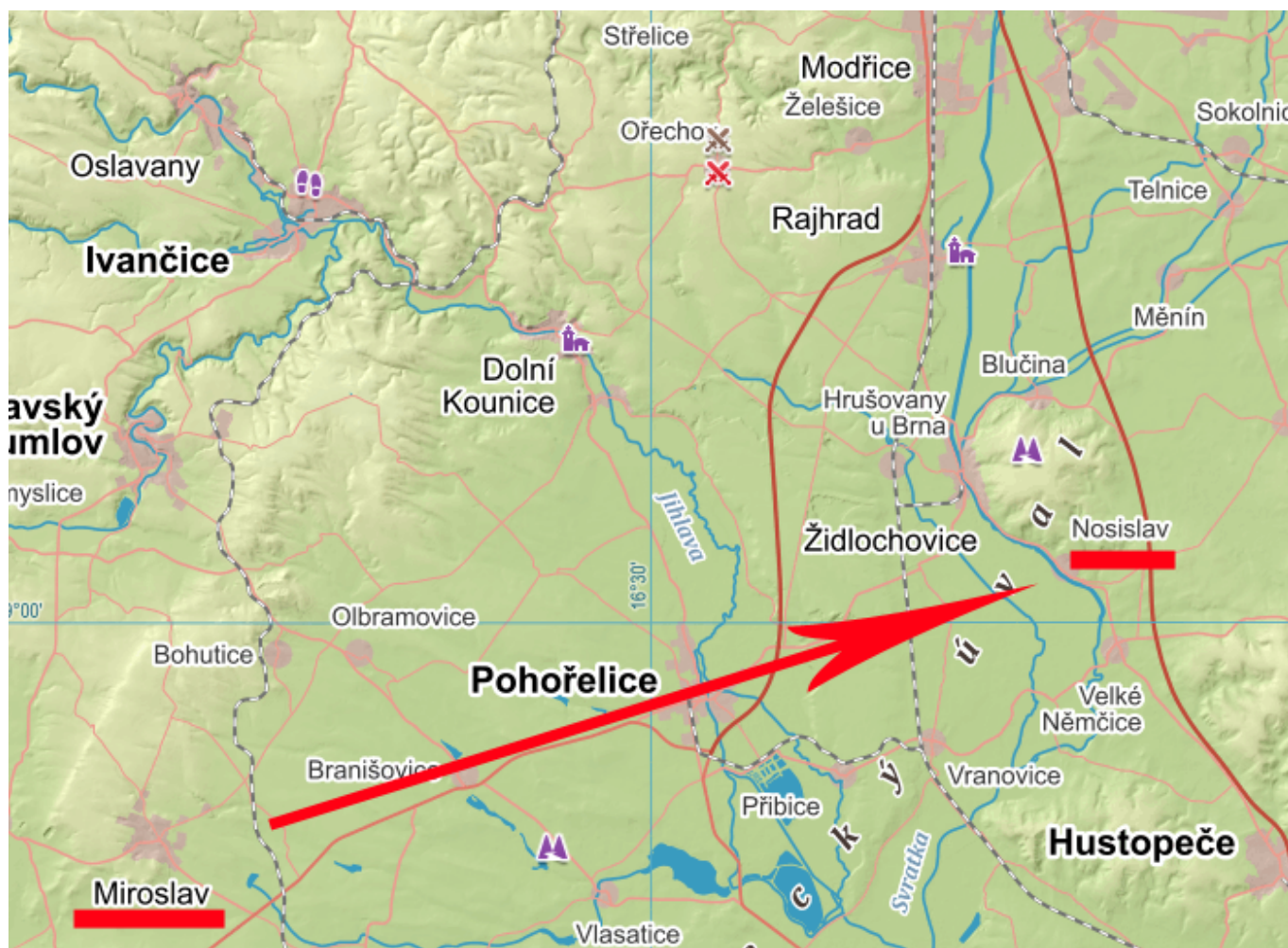
Inzerát Viléma Pelikána v časopise Betanie z roku 1907

Živnost mu vzkvétala, že mohl zaměstnávat dělníky. O jeho víře a touze pracovat s věřícími lidmi vypovídá i inzerát v časopise Betanie, ve kterém hledá kočího:

Inzerát Viléma Pelikána v časopise Betanie v roce 1907

V roce 1909 se se svou rodinou přestěhoval blíže k Brnu, do Nosislavi, kde bylo více odběratelů. I zde pokračoval ve své živnosti barvířské a ve výrobě a prodeji textilního zboží.

V roce 1909 se Vilém Pelikán přestěhoval z Miroslavi do Nosislavi.

BETANIE.

Časopis Betanie, ve kterém Vilém Pelikán inzeroval své zboží.

MODROTISKY

silné i levnější, úplně stálobarevné, též po obou stranách tištěné, kapesníky, zástěry s okrajem i šité, kanafasy lněné i bavlněné, štruksy čili cajky na mužské obleky nabízí

= Vilém Pelikán, barvíř =
v Nosislavi na Moravě.

Vzorky na požádání zašle franko.

(Redakce t. br. mileráda doporučuje.)

Inzerát Viléma Pelikána v časopise Btanie z roku 1909, kde již uvádí nové sídlo v Nosislavi.

Bratr Vilém Pelikán inzerátem z roku 1907 věřícího kočího do svého podnikání opravdu přijal a ten se mu odvděčil o tři roky později. Pelikánův vozka přespával v obchodě a v dubnu 1910 při vloupání do jeho obchodu statečně lupiče zahnal, jak o tom informuje zpráva z časopisu VENKOV č. 88 z 15. dubna 1910:

— **Nevítaná návštěva v obci.** (Pův. zpr.) V obchodě Viléma Pelikána v Nosislavi u Brna vymáčkli v jedné z minulých nocí neznámí lupiči okno a vloupali se do obchodu. Pelikánův vozka však byl šramotem, který lupiči způsobili, probuzen, načež lupiče zahnal. Druhou noc na to pokoušeli se titíž as lupiči tímtéž způsobem dostat se do stavení rolníka Josefa Lukla z Nosislavi, ale nepovedlo se jim to. Proto odešli ze stavení, tam z chlívů vytáhli vepře, kterého ranou do hlavy omráčili. Patrně však v té chvíli byli při svém počínání zase vyplašeni, neboť zanechavše vepřika na místě, uprchli.

Zpráva o vloupání do obchodu bratra Viléma Pelikána v Nosislavi (časopis Venkov, č. 88, 15. dubna 1910)

V roce 1913 bratr Vilém Pelikán ovdověl, později se znovu oženil. Z obou manželství se narodili tři synové a pět dcer.

Bratr Vilém Pelikán byl věrným odběratelem a čtenářem časopisu Betanie, který odebíral i jako voják v době první světové války, když ve čtyřiceti letech narukoval na frontu. V březnu 1917 zasílá polní poštou č. 519 redaktoru Josefu Kostomlatskému do redakce Betanie vřelý dopis, který byl zveřejněn v čísle 10 z 1. dubna 1917.

— Srdečný pozdrav.

Vilém Pelikán 8. března p. p.
519. Můj drahý v P. br.! Milá, drahá
Betanie mne našla, ač sta kilometrů od
mého dřívějšího stanoviska. Jak se z ní
těším, a jak jsem Vám vděčen bratře
drahý! Jak blaží ty krásné noviny z
krajiny daleké, která přece tak blízko
srdci. Mnoho jsem zkusil už letos, ale
mnohem více jsem zažil Páně milosti.
V pravdě není kříže víc, než milosti.
Prosím posílejte mi Betanii pod novým
číslem p. p. Srd. zdravím všech bratří
zejména Vaši rodinu.

Dopis bratra Viléma Pelikána redaktorovi časopisu Betanie Josefu Kostomlatskému z roku 1917

V květnu 1917 přichází z fronty do redakce Betanie druhý dopis bratra Viléma Pelikána, který byl
otištěný v 16. čísle 1. června 1917:

Vilém Pelikán, p. p. 519, 29. dubna. Vaše řádky, milý bratře, ať už na lístku nebo v Betanii, jsou nám tak milé, jako osobní Vaše návštěva. Schovávám si obyčejně čtení Betanie na neděli a tu mi to připadá jako u Vás ve shromáždění. Také dnes je taková rozkošná neděle; vše jen září a moc a slávu Páně zvěstuje a já při pastvě koní pročítám vždy znovu drahou Betanii. Jak blaží velkopáteční kázání a velkonoční, a jak vděčně srdce přijímá tyto radostné zvěsti. Jsem jist, milý bratře redaktore, že pohled Váš na nás vojáky při obdržení Betanie by Vás dokonale odměnil. Mnoho požehnání a síly ode Pána přeji Vám i všem bratřím a sestrám.

Druhý dopis bratra Viléma Pelikána redaktorovi časopisu Betanie Josefu Kostomlatskému z roku 1917

Po návratu z první světové války se v roce 1920 bratr Vilém Pelikán odstěhoval do Brna, odtud v roce 1926 do Slavkova. Zde si k obchodní činnosti přibral malé hospodářství.

Bratr Vilém Pelikán byl členem Jednoty česko-bratrské, stejně jako jeho rodiče. Zúčastňoval se však biblických kurzů pořádaných baptisty. V baptistickém sboru sloužil jako laický kazatel.

Ve velké hospodářské krizi v roce 1930 zasáhla i moravskou ekonomiku těžká odbytová krize, která vyvolala obrovskou vlnu konkurzů. I obchod textilním zbožím bratra Viléma Pelikána ve Slavkově se dostal do platební neschopnosti, která skončila konkurzem a vyrovnáním. Informuje o tom Český Lloyd, časopis věnovaný českému obchodu, průmyslu a zemědělství v čísle 12 ze dne 8. února 1930:

Konkursy a vyrovnání.

Soudní vyrovnání. Josef Matějka, obchod střížním zbožím v Čes. Třebové; Karel Kvíd, parfumerie, Praha II.; Karlovo nám. 32; Antonín Pohl, obchod koloniálním zbožím, Hostinné n. L.; Josef Peperle, výr. obuvi v Jaroměřicích n. Rok.; E. Stětková a spol. (maj. Emilie Zeithamerová), továrna na hole a rukojeti v Pardubicích; Josef Spanihel, krejčí v Rožnově p. Radh.; Jan Záleska, obch. stříž. zb. v Olomouci, Rudolf Javůrek, obchod obuvi, Letovice, Morava; Bořivoj Tišnovský obch. smíř. zbožím, Brno-Rečkovice, Komenského 9; Julius Jeletz, obch. text. zbožím, Hustopeč čp. 45; Josef Kerel, krejčí, Mor. Ostrava-Vitkovice; Bohusl. Zuzánek, obch. stříž. a galantním zbožím, Lázně Poděbrady; Jakub Seinel, obchod smíř. zbožím, Stará Lubovňa, Karel Chytil, (pozůst.), Sobůlky u Kyjova (ručitel ve vyrovnání 39134 Rudolfa Polzera, Kyjov); Ing. Frant. Forman, dřívě Josef Čermák, továrna na pšeničné škrob. Velké Meziříčí; Hynek Ni-

BIO ČECHIE PRAHA III., ÚJEZD 598.

1117 Program od 7. 2.—13. 2.

Opuštěné ženy.
Přítav snů.

BIO SIBÍŘ, Praha-II., Pořč 5.

7.—13. II. **Letec v plamenech.** Napínavý a sen-sační zápas nejmodernější letecské techniky s tlupou zločinců. Mimo to Tim Mc Coy jako: **Maskovaný cizinec.** Strhující film z divokých končin kalifornských.

Nejstarší bio PONREPO, Praha-I.

KARLOVA ULICE.

8.—10. 2.
Z lásky. (Ženišková, Pištěk, Nečošinská)

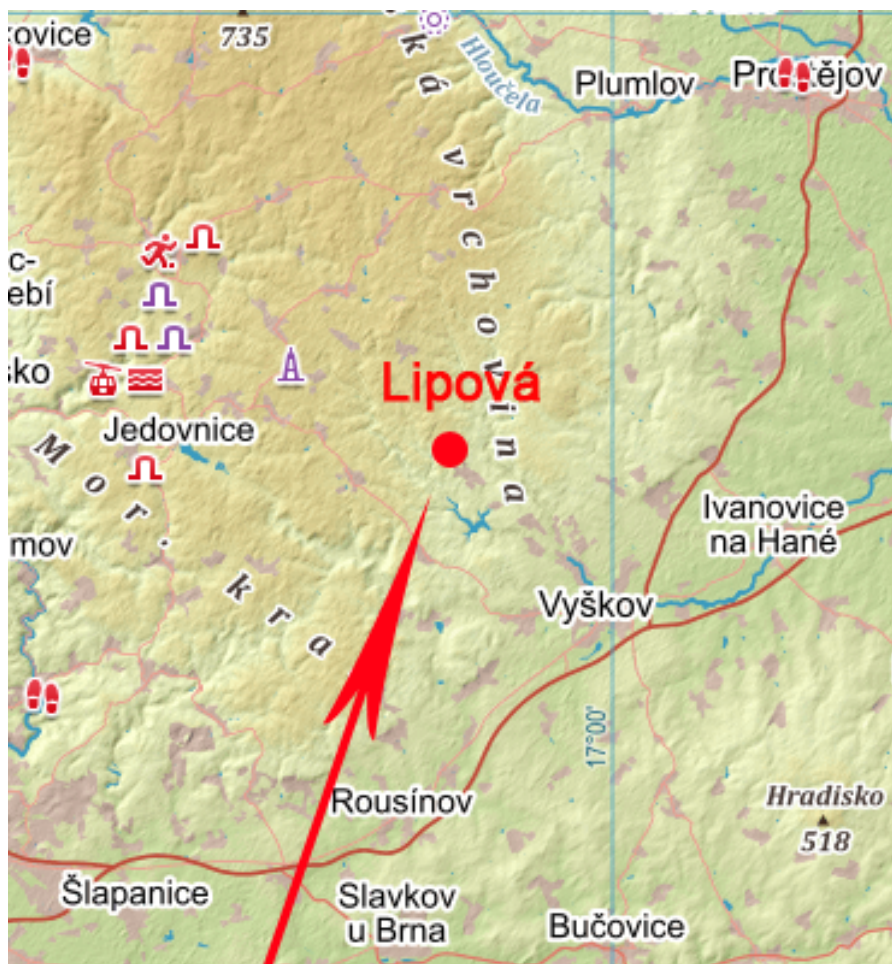
11.—13. 2. **Osudem spoulení.** 7 dílů.
Upří Nevady. 7 dílů.

Komendová, obchodnice v Užhorodě, Domini-kánská 24; Jan Šnek, obchod smíšeným zbožím v Polešovicích u Uh. Hradiště; Oskar Klebinder, obchod papírem v Mor. Ostravě, Purkyňova ul. č. 6; Jan Vinkralčík, instalater a hostinský v Olo-mouci, Denisova tř.; Vilém Pelikán, obchod text. ve Slavkově u Brna; Josef Kusý, výroba obuvi ve Skutci; Adolfa Weissse syn nást., Árpád Reisz, obchod galantním zbožím, Trnava; Rudolf Ehm, obchodník koloniálním zbožím, Německé Hofo-vice u Podbořan; Ota Vyšín, drogist, Praha I., Betlémské nám.; Alfréd Hilardt, optik v Chomu-tově; Františka Palová, (pozůst.) obchod text. zbožím v Jablonci n. Jiz.; Josef Paulitschek, ob-chodník, Liberec; Dominik Palkosta, strojní a stavební truhlářství v Souši u Mostu.

Konkursy. „Universal“ (maj. Jindřich Kohn), obchod sklem a porcelánem, Zlín; Gemersko-Spišská drev. úč. spol., Rim. Sobota; Josef Fug-ger (pozůst.), báň. úředník v. v., Sl. Ostrava a obchodník smíř. zbožím, Mor. Ostrava, Zofinská ulice; Wohner a spol., veř. obch. spol. v Praze-VIII., Davidkova 668; Jan Dvořák, obchodník ve Frýdku u Opavy; Vilém Ondrák (majitelka Marie Ondráková), obchod. v Milevsku; Marta

Informace o konkurzu a vyrobnání obchodu textilem ve Slavkově bratra Viléma Pelikána z počátku roku 1930 v časopise Český Lloyd č. 12 z 8. 2. 1930

V roce 1930 se bratr Vilém Pelikán přihlásil ke kazatelské práci v Lípové na Drahanské vrchovině.

Kazatelská stanice v Lípové leží na Drahanské vrchovině.

Původně šlo o kazatelskou stanici brněnského baptistického sboru, který organizoval a částečně i financoval výstavbu modlitebny v Lípové na Příhoně, včetně domku pro kazatele.

Modlitebna v Lípové v roce 1925

Kazatelská stanice se v roce 1925 osamostatnila a sbor byl tehdy bez kazatele.

Baptistická modlitebna v Lipové byla postavena v roce 1922 společenstvím, které se ustavilo 6. dubna 1922. Společný křest se konal nato 21. května a sbor se stal součástí Bratrské jednoty

Chelčického.

V baptistickém sboru v Lipové sloužil bratr kazatel Vilém Pelikán až do září 1935.

V roce 1941 přestoupil celý baptistický sbor i s tehdejší kazatelem (?) k Českobratrské církvi evangelické a je doposud kazatelskou stanicí evangelického sboru v Prostějově.

V roce 1947 odkoupila ČCE budovu modlitebny a domek pro kazatele v Lipové patrně od baptistického sboru v Brně, který výstavbu v roce 1922 dílem financoval. Zdejší starší sestry dodnes tradují jednu z možných příčin přestupu sboru k ČCE, a to, *že převažující katolické okolí je nepovažovalo za křesťany, a tak se raději přičlenili k větší ČCE jako kazatelská stanice prostějovského sboru.*

Je pravděpodobné, že bratr kazatel Vilém Pelikán odešel v roce 1935 do důchodu. V dalších letech o něm nemáme žádné zprávy. Od roku 1946 do roku 1951 pobýval střídavě u svých dětí.

Ve věku 75 let se bratr Pelikán rozhodl vykonávat ještě misijní práci. Odešel do Děčína, tehdy kazatelské stanice lovosického sboru, a v letech 1951 – 53 zde sloužil jak o laický kazatel. Po skončení této služby odešel do Prahy, kde 22. 2. 1954 zemřel věku 78 let.

[Štěpán Křivánek](#)

Článek je součástí [Baptistické encyklopedie](#) a je průběžně doplňován a aktualizován.

Poslední aktualizace 22. 2. 2021

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté - Česká republika](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj baptistických sborů](#)